

[Steffensen]

dens Hald overtages af Viborg amtskommune. Det første er vi i forlængelse af det, jeg før har sagt, imod, hvorimod vi mener, det vil være en udmærket ting, at Hald overtages af Viborg amtskommune.

Sundhedsstyrelsen finder, at Viborg sygehusvæsen kan klare det fornødne lægelige ved konsulentbistand fra Århus, og når dette er tilfældet, kan man med rimelighed spørge, om Hornbæk så ikke også kan klares på samme måde, dvs. at Frederiksborg amt overtager det og får lægelig konsulentbistand fra rigshospitalet.

Hvad angår rigshospitalet, ser det ud til, at man i centraliseringens navn absolut skal have al sagskundskab og al forskning og undervisning samlet på ét sted. Den centralisering er kristeligt folkeparti imod. Det kræver opførelse af nye bygninger, hvilket også er beskrevet, især i bemærkningerne, og det er endog meget store beløb, man her regner med. Det har vi ej heller råd til i den nuværende situation.

Jeg vil egentlig gerne spørge indenrigsministeren: hvad vil det f. eks. koste at renovere Finseninstituttet og Hornbæk i stedet for at nedlægge dem? Finseninstituttet må efter vor opfattelse have en tilstrækkelig størrelse til – der er jo over 1.000 medarbejdere – at det vil være selvstændigt nok til både at kunne udnytte egne faciliteter og dyrke egen forskning.

Hvad angår rigshospitalets styring, ser det jo i øvrigt fornuftigt ud, men efter lovforslagene bliver hospitalet, som nævnt af flere ordførere, et mammuthospital, og kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til, at vi går videre i den retning.

Vi vil naturligvis i udvalget være med til at finde gode og konstruktive løsninger, men vi mener absolut ikke, at den vej, som er anvist ved de foreliggende lovforslag, er farbar og rigtig fremover.

Flygaard (DR):

På retsforbundets vegne skal jeg sige, at vi taget som en helhed ikke kan tilslutte os de foreliggende lovforslag, og dermed kan vi følge op i den række af ordførere, der har gjort opmærksom på, at skal der arbejdes videre med disse ting, må der i hvert fald på enkelte områder foretages nogle ændringer i

de forslag, der her foreligger fra regeringens side.

Jeg vil gerne begynde med at knytte nogle bemærkninger til lovforslag nr. L 129 om rigshospitalets styrelse, fordi det jo er dér, hele den politiske interesse ligger.

Jeg vil sige, at selvfølgelig skal man samarbejde også på dette område, og det mener jeg også man har givet udtryk for uden for rigshospitalets rækker. Jeg mener, det ville være en udmærket ordning, hvis rigshospitalet, Finsen og andre fandt sammen i et samarbejde, men vel at mærke et samarbejde på lige fod, hvor der var et sideordnet forhold.

Derimod må jeg vende mig stærkt imod, at Finsen i realiteten skal opløses og underordnes rigshospitalet. Når vi er meget stærkt imod det, skyldes det flere forhold. For det første vil jeg gerne pege på, at vi fra retsforbundets side synes, at rigshospitalet såmænd er stort nok i forvejen. Vi er da godt klar over, at et hospital nok skal have en vis mindstestørrelse for at kunne fungere nogenlunde tilfredsstillende, men der er vel også en grænse for, hvor stort et hospital bør blive, og vi mener ikke, at de erfaringer, vi har indtil nu, tilsiger, at det er ønskeligt at få et større rigshospital. Der er andre ordførere, der har været inde på spørgsmålet om, hvad der ville ske, hvis der kom arbejdsmæssige problemer, uro el. lign. Konsekvenserne vil blive så meget større og mere uoverskuelige, hvis man samlede alt sammen under én hat, fremfor at man delte det ud på en række selvstændige enheder.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse, specielt for Finsens vedkommende, pege på, at Finseninstituttet er et nationalt klenodie, men det kan selvfølgelig ikke i sig selv berettige til, at man opretholder det, hvis det har mistet sin reale baggrund. Det mener vi imidlertid heller ikke at Finseninstituttet under nogen omstændigheder har. Det er stadig væk et kendt og agtet institut, også uden for landets grænser, og derfor finder vi ikke grund til at nedlægge Finseninstituttet.

Vi har også bemærket os, at Finseninstituttet ikke skal flyttes samlet, men skal deles op på forskellige enheder, hvoraf der er truffet beslutning om noget, medens andet endnu står hen i det uvisse. Alt det taler efter vores opfattelse for, at man klart afviser lovforslag nr. L 129 på det pågældende punkt. Vi vil gerne have undersøgt i udvalget, om der er